

Hollandiába készül a Dűvő együttes

Írta: Abkarovits Endre, 2010. november 30. kedd

November végén Hollandiába látogat a [Dűvő Népzenei Együttes](#). Ők egyike azon kevés magyarországi formációknak, akik évtizedek óta kitartóan játsszák az autentikus magyar népzénét. (Sok hasonló szándékkal induló együttes bizony hamar átvált valamiféle „világzenére”...)

Az együttes ebben a felállásban ugyan csak 2008 óta játszik együtt, de a tagok többsége már 25-30 éve muzsikál, s a nyolcvanas évek közepe óta személyesen is ismerik egymást, csak éppen az életpályájuk Magyarország különböző tájairól indult. A **Dűvő** már 1978-ban megalakult, amikor még egyikük se volt tagja. Az együttes bázisa az észak-magyarországi **Salgótarján** városa volt. Ez a palóc néprajzi csoport egyik központja. (Lapunk egy másik/későbbi írásában foglalkozunk a Mátra vidékével és az itt lakó palócokkal.) A **Dűvő** az itteni **Nógrád Néptánc Együttes** kísérőzenekaraként alakult meg. A jelenlegi csapatból elsőként a mostani zenekarvezető, primás **Hrúz Dénes** csatlakozott hozzájuk 1981-ben. Követte őt testvére, **Hrúz Szabolcs**, 1987-ben. Édesapjuk falusi zenész volt, így ők már kiskoruk

óta a népzene vonzásában nőttek fel, Dénes még édesapjával együtt is muzsikált. Már 1983-ban elnyerte a Népművészet Ifjú Mestere címet, s az együttessel számos országos és helyi díjat kaptak. Dénes már 26 éve tanít a salgótarjáni zeneiskolában. Szabolcs is művészeti iskolában tanít. A Dűvő együttes eleinte elsősorban saját régiójának, a Palócföldnek a zenéjét játszotta, de folyamatosan elsajátították más tájegységek muzsikáját is. Kedvenceik közé tartozik az erdélyi szászcsávási és erdőszombattelki zene többek között. Egymás után jelentek meg lemezeik korábbi zenekari társaikkal, míg 2008-ban gyökeres változáson ment át a zenekar összetétele. A régi együttesből csak a Hrúz testvérek maradtak.

A zenekar másik fele jelenleg Budapest környékén élő muzsikusból áll, akik a magyar népzenei élet jól ismert szereplői. A brácsás **Nagy Zsolt** az alföldi Békéscsabáról jött, a bőgős **Mohácsy Albert** a dunántúli Bonyhádról. A nyolcvanas évek végén találkozott pályájuk, mikor mindketten a budapesti Méta együttes tagjai lettek – amelynek a Dűvő mellett továbbra is tagjai maradtak. Időközben mindketten elvégezték a főiskolát és népzene tanári diplomát szereztek. Emellett egy ideig a Magyar Állami Népi Együttes zenekarában is játszottak. Jelenleg Nagy Zsolt a budafoki Nádasy Kálmán Művészeti Iskola és a Budapest közelében levő Tordas zeneiskolájának tanára, Mohácsy Albert pedig a népi kultúrával foglalkozó csúcsintézmény, a budapesti Hagyományok Háza népzenei szakelőadója. A csoport énekesét, **Kubinyi Júliát**, szinte egy generáció választja el a többiektől. Ő szintén salgótarjáni, mint a Hrúz testvérek, ott nőtt fel a zenekar környékén, édesanyja is zenetanár. A tehetséges énekes fiatal kora ellenére már több népdaléneklési versenyt nyert meg. Jelenleg egyetemista.

Mikor arról kérdelem őket, hogy hogyan sikerül ennyire különböző lakhelyekkel próbálni és szerepelni, akkor Mohácsy Alberttől a következő választ kapom: „25-30 éves rutin áll mögöttünk. Ehhez jön még a ritka jó emberi kapcsolat. Úgy tartjuk, évtizedek óta ugyanazt a zenét játsszuk mindannyian, csak eddig különböző zenekarokban, most pedig már együtt!” A gyakorlatban pedig ez úgy működik, hogy együtt kiválasztják azokat a darabokat, amiket fel akarnak venni a repertoárjukba, először otthon gyakorolnak, a két Hrúz testvér összepróbálja a hegedűket, s ezután jönnek össze a ritmus-szekciót képviselő brácsással és bőgőssel. A Dűvő zenészei még valamennyien azoktól a leghíresebb erdélyi muzikusoktól lesték el a hagyományos falusi zenélés fortélyait, akiknek többsége már sajnos nem él. Hasonlóan sok

népzeneészhez, őket is először a távolabbi, régi stílusú erdélyi népzene fogta meg jobban, s csak később barátkoztak meg a kis-magyarországi és felvidéki új stílusú népzenei dialektusokkal. De mára a magyarság népzeneje ezen két fő ágának és azon belül számos helyi dialektusának biztos előadói.

2009-ben jelent meg az új felállású Dűvő első CD-je, „**Előre, csak előre...**” címmel. Ennek anyaga jól tükrözi, hogy az autentikus népzene is milyen sokszínűség jellemzi, s hogy ennek elsajátítása is épp elég feladatot jelent egy népzeneésznek, anélkül, hogy világzenei vizekre kellene eveznie. A közelmúltban jelent meg legújabb lemezük, a „**Határtalan muzsika**”, amit igazából még csak az amerikai turnéjuk közönsége hallhatott élőben 2010 nyarán. E két album anyagából állítják össze őszi hollandiai turnéjuk műsorát.

Abkarovits Endre

(A cikk a hollandiai [Most magyarul!](#) c. folyóiratban jelent meg)